

Þórarinn Torfason

Svif
ljóð

©Þórarinn Torfason

Fyrsta útgáfa: Ylur 1999

Önnur útgáfa: Rafbók, Ylur 2017

HORFI

ROK

Styð hönd
undir kinn

Halla höfði
að rúðu

sem svignar
í roki

STEINN

Steinninn
vakir

Horfir
út yfir
hafið

Fylgist
með skipakomum

LAND

ÓTTI

Klettarnir opnuðust

Þú
gægðist inn

Þorðir ekki
að stíga
skrefið

Og
hafið
sýndi
tennur sínar

hárbeittar

DAGAR

Þú
stendur
við árbakka

Gráleitir
 dagar
synda hjá

Stefna til
rauðrar
nætur

VINDAR

Búa vindar
í brjósti

þínu

sem
rís og hnígur
við hverja
hviðu

SUMARNÓTT

Sest
á árbakka

og
við þig
strýkst

sem fingur

ómandi
þögn

UNDIR

Yfirborðið
slétt og fellt

sem spegill

Það
sem undir
kraumar
greinist ekki

VATN

Leggur
net þín
í vatn

svo
gruggugt

að ekki
sést
til botns

HLÝJA

Tyllum okkur
í mjúkt grasið

Hlustum
á niðinn
er berst langt að

Horfum í sólina

Finum
geisla hennar
bræða okkur

FERÐ

Í FELUM

Földu sig
í grænu rjóðri

Biðu
að þeir fyndust

Angra okkur
sem förum hjá

öldum
síðar

RAKI

Stígum
af lestinni

Finum
svalann
frá ánni
í loftinu

og
rakann
á andlitunum

Öndum léttar

FLUGFERÐIR

Tíminn
floginn
á vængjum sínum

Eina ferðina einn

Undarlegar
þessar sífelldu
flugferðir

UM STUND

Gott
að komast burt

Ímynda sér
um stund
að aldrei
verði snúið
til baka

Ljúft
að koma aftur

HORFI FRAM Á VEG

Reyni
að sjá hvað
leynist
handan næstu
bugðu

Les
sitt hvað
úr föllum
andlitum
þeirra
er á mótí koma

HAUST

Þú
gamall
hokinn
stendur
undir
trjánunum
með kúst í hendi

og
laufið fellur
á nýsópada
stéttina

Festist
í hári þínu

HEIMKOMA

Gengur um
gamlar slóðir

Dustar ryk
Rifjar upp

Og
allt skýrist
smátt og smátt

Verður
eins og
áður:

öðruvísi

FLUG

STORMUR

Svignar
í stormi
 sem tré

Reynir
að halda
höfði

og
gæla
 með augunum
við fugla
er fljúga hjá

HÚMIÐ

Sígum hægt
löturhægt
inn í
húmið

og
í andlit okkar
slást
vængir

DROPAR

Gárast vatn

Upp
flýgur fugl

Á væng hans
dropar
er uxu
í augum þínum

FUGLAR

Uppi
yfir trjánnum

hátt uppi
í skýjunum

flögra
litlir fuglar

Sex litlir fuglar
sem ég
þekki ekki

HÁTT

Stefnir
hátt
á vængjum
sínnum

heimatilbúnum

sem
ekki
bráðna
í skini
sólar

HÖRUND

ROÐI

Í andlit þitt
blása
heitir vindar

Í kinnarnar
hleypur
roði

Þær
lýsa
í myrkrinu

VAKNAÐ

Hún vaknar

Sér aðeins
myrkrið
í augum
þínum

þar sem
þú stendur við
höfðagaflinn

VERA

Birtist þér
þétt
mikil

Dvelur
hjá þér
um stund

Hverfur
á ný

GREIPAR

Nýstigin spor
rykfalla
í kjölfar þitt

Þú
snýrð þér
til veggjar

Þrýstir
blóðlitlum
vörum
þétt að

Og
greiparnar
herða tak sitt

Í HLAÐ

Er þú
renndir
í hlað

og
sólin
bakaði
nakinn
líkama

þá
mundi hann

allt

Allt

MISSKILNINGUR

Við
sem héldum
að nóttin
hefði
yfirgefið okkur

já
bara horfið á braut

hrökkvum upp

og
finnum hana
leika
um okkur

já
næstum gæla við hörundið

РÚ

LJÓŠ

Lít
í augu
þín

Sé
úr þeim
skína
ljós

Og
undrast

BROT

Þú
týnir upp
spiegelbrot

Læsir
ofan í skríni

Gullslegnu

KALDAR

Í lófa
varir

Líflausar

Kaldar

Líkt og
ævafornt
gler

MYRKT

Allt myrkt

Björtu
hliðarnar horfnar

Týndar
í myrkrinu

Mig
sem langaði svo
að skoða staðinn

TÍMI

HEILRÆÐI

Ef þú
veiðir
augnablikið
í vindhörpu
þína

eða

fangar það
í bilið
milli fingranna

reyndu þá
ekki
að halda
í það

TAK

Þétt
grípur hönd
um andartakið

Reynir
að halda föstu

Vængjapytur
fugls
er flýgur hjá
feykir því
á brott

Á TÚNI

Stundin
nemur staðar

Tíminn
hættir að líða

Og ég
stend á túninu
miðju

Horfi
á eftir þér

HERBERGI

Opna dyrnar
og tíminn
stendur kyrr

Andartak

Líkt og
hann gleymi
að líða

ÓΤΤΙ

SOFUM

Sofum

þar til
himinninn
myrkvast

og
stjörnurnar
hrynja

Sofum

VÖKNUM

Yfir okkur
himnar

Járngráir

Líkt og
þeir búist
til ársar

ÁRLA

Vakna

og
horfist
í augu
við
sólina

glottandi

LAUF

Laufið
svart
að morgni

Þú
vefur
blöðunum
um fingur
þér

Áður
en þú
leggst
til hinstu
hvílu

VÁ

SPÁSÖGN

Yfir höfði þér
flögra dúfur

Kurra illa spá
sem þú
skeytir ekki um

Hélt að krákur
væru óheillafuglar

Dúfur færðu happ

RÚSTIR

Rústirnar
tendra elda
í brjóstum
þeirra
er fara hjá

Elda
er brenna skært

Eins og
húsin

forðum

BÁL

Slítum
af okkur
limina

Vörpum
þeim
á bálið
sem logar
svo skært
svo undurskært
fyrir
augum okkar

FISKAR

Leitum
glóandi
fiska

er
brenna
hörundið

við
snertingu

ÚR HAFI

Grasið
í augum mér

og

moldin
á tungunni

hverfa

Líkt og
úr hafinu
komi hönd

nemi
á brott

Í GARÐI

Situr í garði

Rökkrið
þokast
gráleitt
nær og nær

Handan þess
myrkrið
kolsvart

Þá
drunur í lofti

og blóðrautt sár
á rauðum himni

Dreyri
á dökkandi jörð

SVIÐNIR AKRAR

Tíndum
glitrandi perlur
á sviðnum ökrum

Héldum þeim
milli tveggja fingra

Sáum í þeim
borgir
og
blómlega akra

Fundum
heitan svörð
undir iljum

HINIR NÝKOMNU

Hleypur
til hinna
nýkomnu

Hyggst
heilsa

en
hendur
þeirra
grónar
fastar

við
skeftin

SÁUM

Er dagur rann
litum við
kringum okkur
í skurðinum

Sáum:

bláan himinn
fáein ský
dökka veggi

Lögðumst
í fletin
aftur

Liggjum

LOK

GRUNUR

Í sáru brjósti
þínu
vaknaði grunur

sem
ekki fékkst
staðfestur

áður en
þú hvarfst

SVÍÐUR

Hold mitt
nakið
svíður
undan
svipuhöggum

Þungum

Stanslausum

FJÖTRAR

Hefta þig
silfraðir
fjötrar

Naglar
reknir
í gegn

og
tungan
þagnar

GUÐIR

Birtast
á himni
myrk andlit
guðanna

Glotta

til þín
sem stendur
á veginum

og
horfir
á skýin
hella
úr sér

LÓFATAK

Dynur
á auðum
leikvangi
þungt
taktfast
lófatak

sem
varð eftir
að leik loknum